

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختاراحمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهار دخوانو شاعرانو، لیکوالانو او خپرونکو څخه دی چې زیاتي لیکني او خپرنی یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځیني نور اثار یې چاپ سویدی او ځیني یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ د غورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کښي ودرؤ او پرېنږدو چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنسټونو د زموږ د ادبي او فرهنگي بهیر د پیشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونیسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون خپرونکی، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختگ لپاره لستونې راوغاري تحقیق، څېړنه، ژباړي او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثار ولیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد الله اوس په پښتني ځوانانو کښي د احساس پیدا سویدی چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړ پسي یې پښې لڅي کړيدي لیکني او خپرنی کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځي مخکي یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کي داسي نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کي نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنگ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښي لیدل کيږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کښي یې د مردفي قافیې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کښي یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کښي ولیدی هغه د قافیې موضوع وه، دده ابتکار داؤ چې ده په شعري ټولگه کښي قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پوري په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدايه کړه مي په عمل کي دناسوت را

رشتنوالی پر زړگي دملکوت را

چي ارواه مي ستا دښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو دجـبـرـوت را

په پورته بیتو کښي د قافیې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو ترکیمو وروسته راغلي دی ردیف بلل کيږي او دغي قافیې ته مردفه قافیه ویل کيږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او خپرونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کښي ادبي صنعتونه دورایه څرگند کيږي مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــسي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت را وړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وايي:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته را کښته سو نو ئې دسترخښتن دربار ته د امناجات
و وایه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط

ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړيدی که چيري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زيان کارو څخه سو))

حضرت ذکريا (ع) خپل رب ته ويل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خير الوارثین ط

اي پروردگاره !

((ما مه پرېرېده يو ازي ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت يونس (ع) د ماهي په نس کي داسي ويل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمين ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه يم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړيدی))

ټولو پيغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ويلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کريم
لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړې ايت (الحمد لله رب العلمين) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بليغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاينه پيلېږي. همدا راز د پښتنو
نيکه بيت نيکه چې د يوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاريو لپه کړيوه
د امناجات به ئې وایه:

((لويه خدايه لويه خدايه

ستا په مينه په هر ځايه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدایه

لویه خدایه لویه خدایه ((

د پښتنو دکلاسي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه دلوی څښتن په مناجات راپيل کړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدایه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي دمحببت سوزو گدا زرا

په دا اورکي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش کاندې په گلو

پروانه لره پروارزما پروازرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فريادرس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د خگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليكوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو ښكلو تركيبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دي په مناجات ترتيب كړې ده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو و كليमतو په كارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي :

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاڪه مينه پاڪه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت كي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنيس كارول سوي چي مېنه داوسپدلو ځاي دي او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونېكلي مفهوم افاده كوي او ددې سره سره دپاكي ميني ذكر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي رضائي مطلب دي اودپاكي ميني يادونه ده چي په دنيا كي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت كي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ كي دروڼ ايمان غوښتنه چي دصادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دي.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر كړم

ذكاوت توفيق په غيركي دشكران را

په پورته بيت كښي قرانمل د (الهاكم تكاثر) ايت ته په خپل بيت كي اشاره كړې ده له خدايه دخداي دنعمتونو دشكر او توفيق غوښتونكي دي خو دلتسئلن په ورځ ئې دخپلي بندگي حق ادا كړي وي اود خداي دنعمتونو كفران ئې نه وي كړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړكي د بندگي داوصافو په زبور ښكلي اوله نوښته ډكه ټولگه ده چي په ويلو ئې ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتني اوسوالونه دي چي د بنده اولله ترمنځ درازونياز اړېكه ټينگه وي اود بنده دشيطاني غرور اوتكبر كره غيږني لكې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولي. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونكي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وكړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه كړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځوګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازینو لیکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مینه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چې مدهوش په يارانته ستا کي بې هوش يم
داسې هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندۍ به دمنصور غوندي درجار سم
زما په برخه دقاضي رسافتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل ته دجانان دلار رنوارا

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و با سې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا د عشق په خاطر و کي
قرانمل ته د ياري رنګين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را
رینبـتینوالی پـرزړگـي دملکـوت را

چـي ارواح مـي ستادبـنـکـلو مېلمنـه وې
نـاز نـواز پـه وزرودجـروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په درکي دهاهوت را

چـي یو ځـواک سـم و سـاتني دبشـرتـه
پـه دریـاب کـي حـوصلـه دیـوه حـوت را

قرانمـل دې سـر در وړوړي بـندگـی کـي
بـنـه نـجات د شـیطانی لـه عنـکـبـوت را

خدایه ! ستا خوبنسی ته سترگی په رنگت را
چي ژړایي نه درېږي اسرار پست را

دایمان دتوازن په درلودو کي
دبړي رازمي پرفکر او پرمست را

خوف رجامي د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مي لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مي همرازان مي ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب دخانقاسی اسستوگن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست دقران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالـب زړـگـي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگـي د خـبـليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمـان داسـي امـواج را

سـرمـي ايـبـني سـتا د خـوښـي نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازا اخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

راز د مین مئی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چـي رضـا دي وي پـکـنـي هـغـه لـالـچ را

زه عاجزه به هيڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل له گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مـي کـږه پـه کـار د مـو مـنـانـو
بـي ايمـانـو ته تـونـد خـو ي پـشـان د مـرچ را

پر حقه د بل مـي لاس لاس بـري مـکـږه
چي مـي بل خـوري تـوان طـاقت مـي د خـپل غـچ را

بند پر بند مـي ستا د در په خاکروب ناز که
قرانمل زره ته بـاور د مـينـي وچ را

لوييه خداييه ! سپي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه دامونه له لڅ پوځ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه پسه سستايه شپه او ورخ را

چي را تولسه كرم پر جونگره خوبه پي پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يه بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته
خراكت او نازبه ده شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کي قمر بند را
وفادار غوندي په لار کي دي سو گنډ را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه مې بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کي مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دي هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنډ را

خدايه ستا په بنديگي کي مې کلک هوډ را
په ټولې دصلاخواؤ چابک هوډ را

دبې دردو ، دبې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چې خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ته ددرياب دسمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپه دلته ونومدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردودو وړاندي زړه کي مي شررا

چي ساحل دبندي دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزرا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سررا

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع ځوړ را
په نصيب کي د سلفو مي روغ بڼو را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سترگي د زړه مي خدايه پرانگړا

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لږ را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بڼو د وړ د چو پړا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړا

پاکه خدايه! په توفيق د بڼو پړوا زرا
دې پړواز کي بڼه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـرفـراز را

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـاز را

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ وږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبنده کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کي
رانه ليري دځناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
دغفران زيري له ورايه څخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړي
دې دنیا کي له همغو نه پاس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړي
قرانمل ته دايمان دلاراس پاس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
دشيطان وه وسواسي ولورنه نکرانې را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابـنـ را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين ديروان و دلاس وانې را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابنې را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدايہ! خوي کي دمومن پرمخ اخلاص را
ددورخ لہ اورتونونو ممي تن خلاص را

چي پھ روي يي ستا پھ درکي مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کي دسلفو دمريو
ماعاجزه تھ يو بنکلي مکنان خاص را

چي يي زرونہ ستا پھ نوروي پريولہ سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنايسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لہ پھ خدايہ
قرانمل يہ پھ شکران ممي زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکرې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرڅمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعمير کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو پر ريباط را

يم روان زه بې تونې د مرگ و خولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مي صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پر افراط را

خدایه! حق دین می مدام محفوظ را
ددین چاروکی تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پرصراط پل می پورته کپی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر دبل ولات سببا پر تل و می
دقران په ملگري می کام محفوظ را

بپله او بنه کوچه تحفه تاته سوغات کرم؟
قرانمل ته دمطلبوب صیام محفوظ را

خداييه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـږي بريـاوـي دنـځـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـښـږـدم ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هـم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كعبـي مـي پـښـې تـهـا كـي
په قسمت كـي دلـږـد لـو يـي متاع را

د كچكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنت د كـښـت زراع را

خدايه ! فکرت ته مې هر کله نبوغ را
په نبوغ کي تر هدف پوري بلوغ را

چي مې ژبه په رښتيا ويو گوي او ي
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ کي د سلفو چي ستومان سم
له بد لارو او بدمرغو مې فروغ را

چي وجود مې وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره کي د حق دلار د بـوغ[1] را

د قران ياري مې تالره رسد کړي
له مکار شيطانه هر وختي شـلوغ را

لوييه خدايه! ژوند مي ستا خوښي كي لفره
دايمان دروښنايي ډپوه پر كفره

چي رتلي وي مدام مي له وجوده
اماره نفس مي مايوسه په غف غف را

تحرک يي دشيطان ځيني نفي كره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعف را

په څه ډول چي انسان ته دي تپاكلي
معاجز ته په هغه شانې شرف را

دطه او ديس په رفاقت كښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صرف را

خداییه ! زغم او حوصله مئی د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چي تارگیت • دلار روان پر بله خوا کرم
دملعون له لاري بله خوا طریق را

چي راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سي
پر داغه سي کرنو مالره توفیق را

چي محروم دي ستا درحیم له کرمه
شرمېدلي سي غمازلکه زنديق را

دقران دبرکت په استانه کي
قرانمل ته دتسليم بنايس ته تشويق را

لويسه خدايسه! دربنه تون دلارا دراكارا
پر شيطان دغلبه مې زير خواكارا

چي سینه مې په ذکرو نو ستا توده وي
داسې تـوان دشـکرانې دکـرنـي واک را

دجلیل په روي جلیل ربه غفران کره
ستا دین پردننه من هر وختي تارا کارا

چي دستونزو منخ کي ژوند په حوصيله کره
ددریاب په تل کي ژوند مې دسماکارا

چي په مغز کي مې ټاکلی خای اشغال کا
قران مل ته دقران نصوص بنه پاک را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مودا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکړ؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک مو بې موجوده اورکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیلان سو د نړۍ دا ولسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئئن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدایه! هرځای کي د دین مختوری، کونړا
چي گونگی په خوله وي هروخت یې بې بونړا

چي برلاسی په ایمان سمه پرباندي
داسي وعظ دخولگی د ژبې سونړا

تجربیه د ژوندانه مې سې خواکمنه
په تحقیق او ځراکت کي داسي چونړا

چي مې غشی دربنتون په نښان درومي
درش تیا لېنډی پشانې ملاد نونړا

قرانمل په بندگي درته سرخم یم
پاکه مینه، پاکه مېنه ایمان رونړا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه لږه غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص لږه تزلزل او اندېښنورا

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خولږه گویا پږه گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مي رضا پر فکر و رای را

دمسلم امت پدي حساس پراو کي
دعلم پورته کپدو ته تـوان همای را

چي لاريون مي دهـدف پر حيف ولاړنسي
دغماز ورتپـدو ته هـوي و هـای را

سـرمي جار ستا ترازل ابد مالکـه
خاتمـه مي پرايمان دژوندون پای را

پر شـتې د سوال جواب چي سي خوشـحاله
اسـاني وقرانمل تل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړې: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې د کندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړې ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**